

Kritisk UFO-rapport

En av de svenska ufo-organisationerna, AFU (arkivet för ufo-forskning) har gett ut en rapport betitlad "Domstensfallet. En svensk närkontakt 1958". Författare är Anders Liljegren och Clas Svahn.

porten, en tragisk död, där spriten spelade en huvudroll. Rapportförfattarna menar att vägen utför förvärrades av ufo-spektaklet.

Det hela handlar om två unga mäns berättelse om vad de upplevde i en skogsglänta i Höganästrakten en natt i december 1958. De hade sett ett märkligt ljussken och strax därefter blivit anfallna av blygrå varelser som var ca 130 centimeter höga och formade som limpor. Deras berättelse fick stor uppmärksamhet i pressen, och en läkare som undersökte dem under hypnos, framträdde med uttalandet att "Det är ställt utom allt tvivel att de råkat in i ett kraftfält av oerhörd styrka".

Det blev många offentliga framträdanden för de båda ögonvittnena. Domstensfallet blev också ett av de mest uppmärksammade svenska ufo-fallen, beskrivet som oförklarligt i en uppsjö av böcker och tidskriftsartiklar.

Liljegren och Svahn har lagt ner stor möda på att spåra alla som kan ha upplysningar att lämna om händelsen. Båda Domstensmännen är nu döda, men en avgörande upplysning lämnades av den enes bror. Han berättade att brodern strax före sin död 1960 hade erkänt att hela händelsen var ett påhitt.

Detta blir också rapportförfattarnas slutsats. Men de stannar inte där utan går ett steg längre och söker efter de inspirationskällor som de båda "ögonvittnena" kan ha haft. Detta bidrar starkt till att göra rapporten till en mycket intressant läsning. Det framgår klart av deras undersökning att Domstensfallet hade sin bakgrund i en ganska uppskruvad debatt om ufo som förekom under slutet av 1950-talet.

Båda Domstensmännen fick, enligt rap-

"Det började med ett plötsligt infall som fick alldeles för stora pro-

portioner. Bubblan växte snabbt med hjälp av välvilliga reportrar och ufo-forskare. Till sist fanns det ingen utväg. Lögnen om tefaten blev två unga mäns död."

I förordet till rapporten framhåller de båda författarna att man inte utifrån detta exempel kan dra slutsatsen att alla andra svenska ufo-fall också är bluff. En av författarna (Liljegren) framträder också i en intervju i tidningen Sökaren, nr 6 1989. Där säger han att erfarenheten gjort honom mera kritiskt stämd:

"Jag har väl blivit mera skeptisk. Många av de myter man gick på i början av 70-talet har spruckit".

Om Vetenskap och Folkbildning säger han:

"Deras inställning är värdefull och nyttig men den bör paras med att man ger sig i kast med egna undersökningar och verkligen försöker visa i svart på vitt att de svenska ufo-fenomenen kan ges naturliga förklaringar. Det jag ogillar är väl litet den här attityden att bara racka ner på ett fenomen utan att ha undersökt det."

Domstensfallet är nr 1 i en planerad rapportserie. Det första numret bådär gott.

Sven Ove Hansson